

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยและเป็นการปกครองขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยให้สำเร็จต่อไป ทั้งนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเรียนรู้การปกครองตนเองมีความชำนาญในพื้นที่ฐานการปกครอง และสามารถนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาการปกครองแบบประชาธิปไตยระดับประเทศต่อไป เป็นที่ทราบกันดีว่าการปกครองท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองในรูปลักษณะกระจายอำนาจการปกครองบางอย่าง รัฐได้มอบให้ท้องถิ่นทำ กันเองเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสปกครอง และบริหารงานของท้องถิ่นด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้ดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตรงกับความประสงค์ของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่ซึ่งราษฎรในท้องถิ่นได้เลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือแต่บางส่วนมาบริหารราชการในท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเองและมีอิสระในการบริหารงานพอสมควร (ประหยัด หงษ์ทองคำ, 2526 : 9)

การปกครองท้องถิ่นนับว่าเป็นระบบการเมืองในตัวของมันเอง กล่าวคือกลุ่มการเมือง เช่น พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ พยายามหาโอกาสในการที่จะต่อสู้แข่งขันชิงอำนาจในการปกครองบริหาร แจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าในท้องถิ่น ไม่ว่าในด้านผลประโยชน์การบริหารหรือตำแหน่งก็ตาม การช่วงชิงอำนาจดังกล่าวย่อมจะต้องผ่านกระบวนการเลือกตั้ง มีการกำหนดนโยบาย มีการหาเสียงและเข้าไปเป็นฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายสมาชิกสภาท้องถิ่นก็จะต้องมีความผูกพันกับการเมืองตลอดเวลา มีความขัดแย้ง มีการแสดงความคิดเห็น มีการแสดงออกซึ่งความต้องการหรือการเรียกร้องอยู่ตลอดเวลา เช่น การอภิปรายมีการแสดงออกซึ่งความต้องการ หรือการเรียกร้องอยู่ตลอดเวลา เช่น การอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์การกระทำ การเดินขบวนประท้วงคัดค้านและอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางการเมืองอันได้แก่ ระบบการปกครองท้องถิ่นข้างเคียงระบบเศรษฐกิจระบบสังคม หน่วยการปกครองส่วนภูมิภาค เป็นต้น เมื่อการปกครองท้องถิ่นนับเป็นระบบการเมือง จึงจำเป็นที่ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วม การเข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญสำหรับการปกครองท้องถิ่น ที่เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจที่ต้องให้ท้องถิ่นได้มีการปกครอง

ตนเอง ซึ่งหากประชาชนไม่ให้ความสนใจ ไม่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้วระบบการปกครองท้องถิ่นนั้นก็หาได้มีประโยชน์ในทางสิทธิทางการเมืองไม่ รัฐบาลจัดทำเองจะดีกว่าดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (ชวงค์ ฉายะบุตร. 2529 : 34 – 42)

การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นได้ถูกกำหนดขึ้นพื้นฐานตามระเบียบกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย มุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง และลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์การหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเองและสำคัญคือ ประชาชนท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นสามารถสร้างการยอมรับในคุณค่าของสังคม และวัฒนธรรมภายในชุมชนได้เป็นวิธีการที่สามารถสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับประชาชนได้เรียนรู้ และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป็นการระดมเอาพลังความคิด พลังกาย พลังใจและทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนออกมาใช้ต่อชุมชน เป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีการกระจายอำนาจสอดคล้องกับปรัชญาทางสังคม และการเมืองที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการพัฒนา วางแผนดำเนินการและประเมิน และเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการพัฒนาใด ๆ ถ้าขาดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมแล้วกิจกรรมหรือโครงการนั้น ๆ ก็ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะประสบความล้มเหลวในที่สุด (โกวิทย์ พวงงาม. 2548 : 32)

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นถือเป็นการปกครองโดยประชาชน และเพื่อประชาชน บทบาททางการเมืองของประชาชนในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจึงเป็นหัวใจของระบบนี้ ดังนั้นการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชนจึงถือเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มาตรา 87 รัฐจะต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน รัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุก ๆ ด้านทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ภาครัฐให้ความสำคัญต่อเรื่องนี้เป็นอย่างมาก การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นรากฐานสำคัญในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะเป็นกระบวนการที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิและหน้าที่ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินนโยบายสาธารณะของชุมชนอันส่งผลต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ของส่วนรวม โดยการเข้าร่วมกิจกรรม

จะต้องเป็นไปอย่างเสมอภาคและด้วยความสมัครใจ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550)

หลักของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ เมื่อเกิดปัญหา เกิดวิกฤติการณ์ มีความสนใจในวิกฤติปัญหาหรือผลประโยชน์ร่วมกัน และอยากเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง ความคิดหลายหัวดีกว่าหัวเดียวจึงถูกนำมาใช้ การมีส่วนร่วมจะเกิดขึ้นได้ต้องเกิดความสนใจร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกันและต้องการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะทำเป็นเบื้องต้น การมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือและเป้าหมายในตัวของมันเอง การที่คนจะรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมหนึ่งเป็นการมีส่วนร่วมเชิงเป้าหมาย การมีส่วนร่วมเองก็เป็นเครื่องมือทำให้บรรลุเป้าหมายได้เช่นกันซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมตั้งแต่คิด โครงการ กิจกรรม โดยริเริ่มค้นหาปัญหา สาเหตุ วางแผน ตัดสินใจ ดำเนินงาน ระดมทรัพยากร กำหนดเป้าหมาย สรุปบทเรียน ติดตามประเมินผลรับผลที่เกิดขึ้นร่วมกัน โดยทั้งนี้ต้องอยู่ในความเป็นธรรมชาติ(สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2547 : 113-114) เช่น คนที่เข้าร่วมในโครงการ หรือกลุ่มองค์กรต้องมีพันธสัญญาว่าจะดำเนินการไปอย่างไรและแบ่งบทบาททุกภาคทุกส่วนอย่างชัดเจนในการปฏิบัติกิจกรรมว่าใครจะทำอะไร บทบาทหน้าที่ของแต่ละคนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การที่ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการต้องเกิดจากความสนใจเรื่องนั้นอย่างจริงจัง เพราะที่ผ่านมามีส่วนร่วมมักเริ่มจากผลประโยชน์ที่จะได้รับในเรื่องเงินวัตถุ จึงเข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มองค์กรต่าง ๆ การมีส่วนร่วมต้องเป็นผู้นำที่สามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมได้ เมื่อมีสถานการณ์เร่งด่วนสามารถให้ข้อมูลข่าวสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงจะนำไปสู่สิ่งที่ดีกว่า การมีส่วนร่วมต้องให้มีสมาชิกเกิดความภาคภูมิใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของกลุ่ม องค์กร เครือข่าย สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ กันอยู่เสมอ มีการรับรู้ในข้อมูลอย่างเท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมต้องเกิดจากความต้องการภายในมากกว่าคนนอกเข้าไปทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง การมีส่วนร่วมในงานพัฒนาไม่ได้มาจากรากฐานทางวัฒนธรรมของสังคมไทย รากฐานของสังคมไทยคือ การพึ่งพาผู้อื่น ไม่ได้มีแนวคิดในการพึ่งตนเอง ยึดอยู่กับระบบอุปถัมภ์ ดังนั้นโครงการต่าง ๆ จึงเกิดจากคนภายนอกคิดไม่ได้เกิดจากความต้องการภายใน

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 11 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรสิ้น จำนวน 4,385 คน จำนวนครัวเรือน 1,051 ครัวเรือน และจากการสำรวจข้อมูลผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ ในการเลือกตั้งครั้งที่ 1/2555 ที่ผ่านมา พบว่าผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ มีจำนวน 3,312 คน แต่จำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียง 2,817 คน (ศูนย์อำนวยการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ. 2554 : 3) จากข้อมูลข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาระดับการมีส่วนร่วม

ทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนที่จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน ตลอดจน ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนให้มากที่สุด เพื่อตอบสนองแนวทางการปกครองที่เป็นระบอบประชาธิปไตยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศ อายุ อาชีพ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ มีจำนวน 11 หมู่
ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านหนองเสือ

หมู่ที่ 2 บ้านห้วยเตย

- หมู่ที่ 3 บ้านห้วยเตยใต้
- หมู่ที่ 4 บ้านห้วยเตยเหนือ
- หมู่ที่ 5 บ้านห้วยเตยกลาง
- หมู่ที่ 6 บ้านห้วยเตยคำ
- หมู่ที่ 7 บ้านโคกสำราญ
- หมู่ที่ 8 บ้านป่าควี้
- หมู่ที่ 9 บ้านศรีสำราญ
- หมู่ที่ 10 บ้านคำเจริญ
- หมู่ที่ 11 บ้านห้วยเตยหลานปู่

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยนำกรอบแนวคิดของคัมมิงส์และไวส์ (Cummings and Wise, 1971 : 13 – 17 ; อ้างถึงใน ไชยพร ตัณฑ์จิตานนท์. 2536 : 28) 5 ด้าน คือ 1) การเลือกตั้ง 2) การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง 3) การแสดงความคิดเห็น 4) การรวมกลุ่มผลประโยชน์ 5) การแสดงออกด้วยการกระทำ ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ศึกษาระหว่างเดือน สิงหาคม 2556 – มีนาคม 2557

4. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 3,312 คน (สำนักงานทะเบียนท้องถิ่น. 2555 : 5)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 3,312 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Yamane. 1973 : 727) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 357 คน

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 อาชีพ

5.1.4 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ 5 ด้าน

5.2.1 การเลือกตั้ง

5.2.2 การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง

5.2.3 การแสดงความคิดเห็น

5.2.4 การรวมกลุ่มผลประโยชน์

5.2.5 การแสดงออกด้วยการกระทำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

จากการศึกษาเอกสารต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์ ที่ใช้ในงานศึกษา ดังนี้

การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น หมายถึง การเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ที่เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความสมัครใจของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ โดยมีจุดมุ่งหมายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเลือกตั้ง การกำหนดนโยบายสาธารณะและการบริหารงานต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ โดยการติดตามการดำเนินงานทุกด้านขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของชุมชน ประกอบด้วย 5 กิจกรรม คือ

1. การเลือกตั้ง หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้โดยการสมัครรับเลือกตั้งและการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (Vote) เท่ากับเป็นการแสดงถึงสิทธิของประชาชนที่จะมีโอกาสในการตัดสินใจ หรือเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตนทางการเมือง ตลอดจนโอกาสที่ตนจะเสนอตัวเข้าไปทำหน้าที่ทางการเมืองเสียเอง

2. การมีกิจกรรมในกลุ่มการเมือง หมายถึง เป็นวิธีการที่จะทำให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้มีสิทธิมีเสียงอันสำคัญที่จะกำหนดนโยบายทางการเมืองร่วมกัน ตลอดจนดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายด้วยการควบคุมและตัดสินใจแก้ปัญหาาร่วมกันมิใช่การเมืองเป็นเรื่องของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นความต้องการ การวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ ทางการเมือง อาจจะกระทำได้โดยวิธีการพูด การเขียน โดยผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ หรือการพูดต่อ สาธารณะก็ตาม ดังนั้น จึงเป็นวิธีการที่ประชาชนจะได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง การเมืองได้เป็นอย่างดี

4. การรวมกลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง การรวมกลุ่มผลประโยชน์เป็นสิ่งสำคัญต่อการ มีส่วนร่วมทางการเมืองมาก เพราะกลุ่มผลประโยชน์นี้จะเกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือคนที่มีอาชีพ หรือผลประโยชน์ร่วมกันมารวมตัวกันกำหนดนโยบายและรักษาผลประโยชน์ของตนในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่นการเสนอความคิดเห็น การติดต่อขอร้องต่อรัฐบาลให้ดำเนินการ ตลอดจนคัดค้านหรือ แสดงการคัดค้านในประเด็นสาธารณะ (Public Issue) ต่าง ๆ

5. การแสดงออกด้วยการกระทำ หมายถึง การแสดงออกด้วยการกระทำด้วยการ กระทำนี้เท่ากับเป็นการบ่งชี้ถึงความต้องการอย่างหนึ่งอย่างใดของประชาชนที่มีต่อประเด็น สาธารณะหรือประเด็นทางการเมือง (Political Issue) อาจจะเป็นการคัดค้าน หรือสนับสนุนการ กระทำของรัฐบาลเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้และการกระทำนั้น ๆ ก็อาจทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การ เดินขบวน (Demonstration) การนั่งประท้วง (Sit-ins) และการเดิน (Marching) เป็นต้น

ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

องค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 และหมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเว่อ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้กับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง